

Иск, предявен на 17 юли 2007 г. — Las Marismas de Lebrija/Съвет и Комисия

(Дело T-260/07)

(2007/C 211/98)

Език на производството: испански

СтраниИщец: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilla, Испания)
(представител: г-н L. Ortiz Blanco, abogado)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се постанови решение, с което да се уважи настоящият иск за обезщетение на вреди по член 288 ЕО и да се постанови, че ищецът има право да получи парично обезщетение от Съвета и Комисията солидарно в размер на един милион петстотин седемдесет и пет хиляди сто двадесет и две еуро (1 575 122) и
- да се осъдят ответните институции да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са същите като посочените по дело T 217/07 Las Palmeras/Съвет и Комисия.

Иск, предявен на 13 юли 2007 г. — Комисия/Banca di Roma

(Дело T-261/07)

(2007/C 211/99)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Colabianchi, avvocato, F. Amato и M. Wilderspin)

Ответник: Banca di Roma SpA

Искания на ищеца

- Да се осъди Banca di Roma SpA със седалище Рим (00144), Италия, Viale Umberto Tupini n. 180, в лицето на

настоящия законен представител, да приведе в изпълнение банковата гаранция от 28 октомври 1989 г. в полза на Европейската комисия;

- да се осъди, като последица от това, Banca di Roma SpA със седалище Рим (00144), Италия, Viale Umberto Tupini n. 180, в лицето на настоящия законен представител, да заплати на Европейската комисия със седалище Брюксел (1039), Белгия, Rue de la Loi n. 200, сумата от 412 607,41 EUR, както и лихва в размер на 94,37 EUR дневно, считано от 30 декември 2006 г. до изплащането ѝ, или сумата, определена в съдебното производство;
- да се осъди Banca di Roma SpA със седалище Рим, Италия (00144), Viale Umberto Tupini n. 180, в лицето на настоящия законен представител, да заплати изцяло разноските по настоящото производство, както и тези на Комисията.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск се предявява по смисъла на член 238 от Договора за ЕО на основание клаузата за подсъдност, съдържаща се в гаранцията от 28 октомври 1989 г., издадена от Banco di Roma (наричана понастоящем Banca di Roma) в полза на Комисията.

С Решение С (89) 1241 от 2 август 1989 г. ⁽¹⁾ Комисията налага глоби на четиринадесет производители на стоманени електрозаварени мрежи, между които Ferriere Nord S.p.A., заради участие в споразумения и съгласувани практики в нарушение на член 85 (нов член 81), параграф 1 от Договора за ЕО; на Ferriere Nord S.p.A. е наложена глоба в размер на 320 000 ECU.

По смисъла на член 4 от решението глобата е трябвало да се плати от Ferriere Nord в срок до три месеца от датата на уведомяването относно същото решение, освен ако Ferriere Nord се възползва от дадената му възможност да предостави банкова гаранция, която покрива задължението, състоящо се от главницата и лихвите.

На 30 октомври 1989 г. Ferriere Nord изпраща на Комисията препоръчано писмо с дата 26 октомври 1989 г., получено на 7 ноември 1989 г., с което Banco di Roma (понастоящем Banca di Roma), клон Udine, заявява на Комисията, че става гарант за дължимото от Ferriere Nord плащане, включващо както глобата от 320 000 ECU, така и лихвите, начислявани от 15 ноември 1989 г. до датата на извършване на плащането.

В съдебното решение от 27 септември 2006 г. по дело T-153/04 ⁽²⁾ Първоинстанционният съд обявява за погасено по давност, по смисъла на член 4, параграф 1 от Регламент № 2988/74, „правото на Комисията да изпълни решението“ по преписката, известна като Стоманени електрозаварени мрежи (точки 53 и 58 от съдебното решение по дело T-153/04).